

MARTINUSBODE

Harmonie Opgrimbie wint in Berlijn

Halfjaarlijks tijdschrift
SINT-MARTINUS OPGRIMBIE
JUNI 2010

De Martinusbode verschijnt 2 keer per jaar en informeert over het doen en laten in en rond Sint-Martinus Opgrimbie, Koninklijke muziekvereniging Maasmechelen.

Werkten mee aan dit nummer 1 van 2010:

Jan Gabriels
Jeanne en Jo Worms
Georges Moreau
Bart Bautmans
Onze Nieuwe gezichten
Rosa
Micheline Walckiers
Charles & Charlotte
Hilde en Theo Casters
John Spronck
Romain Buekers

Oplage van dit nummer: 200 exemplaren
De Martinusbode is ook in te kijken via onze website www.opgrimbie.be

Redactie Martinusbode: Romain.Buekers1@telenet.be

Contact Sint Martinus Opgrimbie: info@opgrimbie.be

www.opgrimbie.be

Woordje voorzitter

Lekker in het zonnetje zittend luisterend naar het liedje “*Geneet van 't laeve*” van de *Limburgse troubadour Jef Diederer*, verheug ik mij al op mijn eerste vakantie tijdens het bouwverlof van dit jaar. Even lekker ontspannen. En weer opladen voor de 2de helft van 2010.

Maar al schrijvende bedenk ik mij dat ik toch eigenlijk al vakantie heb gehad rond Hemelvaart! Ik geloof dat ik toen een rustig lang weekend heb gehad met een 120 tal vriendinnen en vrienden ergens in Duitsland, Berlijn meen ik mij te herinneren. Een groep van 80 mensen vond het toen nodig om eventjes een concert te geven. Ondanks mijn waarschuwing vooraf dat we niet op vakantie gingen om te winnen maar om een gezellige groepssfeer te creëren, vonden ze het toch nodig om de eerste prijs te behalen. Maar buiten deze 80 mensen waren er ook nog een 15-tal mensen die al trommelend 90% behaalden voor hun optreden! Peso proficiat, ook jullie hebben een geweldig concert neergezet!

Natuurlijk ben ik Berlijn niet vergeten maar er gebeuren zoveel dingen (privé, zakelijk en in de vereniging) dat je snel geleefd wordt en de overwinning in Berlijn alweer iets verder weg in mijn geheugen ligt. Jammer genoeg onthoud je vaak de mindere fijne dingen en blijf je piekeren: “wat had ik anders moeten doen, wat heb ik fout gedaan etc.” terwijl je moet genieten van de prestatie, bezoek Potsdam, avondeten op Vrijdag, overwinningfeest op zaterdagavond (zonder meloen in de cocktail) en tot slot de receptie 2 weken later.

Over 6 maanden hebben we ons Nieuwjaarsconcert en onze jaarlijkse jaarvergadering. Na mijn eerste periode van 4 jaar voorzitter, hebben jullie de kans om voor een eventuele nieuwe voorzitter te kiezen. In de laatste vier jaar heb ik getracht om de vereniging vooral vereniging te laten zijn. Ik bedoel hiermee dat ik voor een democratische meerderheid ga waarbij iedereen die zijn stem kan laten horen ook gelijke voorinfo krijgt zodat hij/zij een objectieve overwogen stem kan uitbrengen. Ook vind ik het van groot belang dat iedereen de kans en het respect krijgt om zijn mening eerst te geven voordat er gestemd wordt.

Dit allemaal is niet makkelijk, zeker niet als er “in de grote diepte” gesprongen moet worden. Want niemand weet wat de toekomst ons brengt. Dit brengt ook wel eens mijn eigen mening/voorkeur in het gedrang. Maar democratie is democratie en geen anarchie en zeker geen dictatuur! Natuurlijk is het dan ook niet voor iedereen de beste oplossing, maar als iedereen zich bij de meerderheid neerlegt en de volgende keer met betere overtuigende argumenten komt, dan kan wel zijn/haar voorkeur goedgekeurd worden als dit het beste voor de vereniging is.

Maar vóór we aan het Nieuwjaarsconcert zijn moet ik eerst mijn Engels weer ophalen (een van de eisen van een nieuwe voorzitter is meertaligheid!) voor de Amerikanen. Een organisatie die simpeler uit ziet dan dat het in werkelijkheid is! Het zullen 2 korte nachten en 1 lange dag worden waarbij we weer een goede relatie kunnen leggen met een continent aan de overzijde van de grote plas. 14 dagen later kunnen jullie eventueel opnieuw afscheid nemen van ze in Parijs.

Hierna hebben we een korte rustperiode waarna we aan een druk naseizoen gaan beginnen. Natuurlijk zijn wij (het bestuur en muziekcommissie) bewust dat weer eens alles tegelijk valt maar helaas hebben wij niet altijd de keuze in eigen hand. We willen jullie weer veel nieuwe interessante activiteiten bezorgen met als doel om de vereniging niet alleen bekender maar ook sterker te laten worden. En met de woorden “vele handen maken licht werk dus steek ze uit de mouwen” moet dit ook lukken!

Iedereen een hele fijne vakantie en een goede uitgeruste thuiskomst!

John Spronck

Wat leert ons de eerste ronde van het WK voetbal?
Niet met vedetten maar met collectief spel behaal je resultaat.
Charlotte

Kweekvijver:

Joene, geboren 11 mei 2010, tweede dochter van Geert Evens en Reggy. Een meisje van 49,5 cm en 3230 gram begint er goed aan...

Edito

We hebben als korte en actuele informatie de SMAAKflash, die elektronisch wordt verzonden aan iedereen waarvan we een email adres hebben.

Daarnaast is er de Martinusbode, die twee maal per jaar verschijnt (juni en december) en meestal even terugkijkt op de afgelopen periode. De Bode bevat een aantal vaste rubrieken maar is verder erg afhankelijk van de bijdrage van leden. Die blazen wel graag, maar schrijven niet zo makkelijk...

In januari was er het traditionele Nieuwjaarsconcert en gebruikelijk vraag ik dan iemand van de bezoekers zijn belevenis neer te schrijven; Dit jaar was Jan Gabriels het "slachtoffer", maar hij deed dat zo voortvarend dat ik 21 januari al in het bezit was van zijn bijdrage !

Daarna volgde de Algemene Ledenvergadering die ik dit jaar zelf niet kon bijwonen wegens een vakantie; maar ik hoorde al snel dat Jeanne Worms zo een goede speech had gegeven, dat ik haar vroeg die maar vast te leggen voor de Martinusbode. Dan kon iedereen die nog eens nalezen... Ze heeft er haar speech ter gelegenheid van Berlijn later aan toegevoegd.

We zijn in januari ook gestart met onze nieuwe dirigent: in het vorig nummer hadden we stilgestaan bij de zoektocht, sollicitatie en uiteindelijke selectie. Ondertussen kennen we Georges Moreau allemaal al wat beter, maar hij heeft mij in februari toch nog een achtergrondplaatje bezorgd. Bart heb ik gevraagd naar een bijdrage van de muziekcommissie en die heeft hij (op de valreep) zelf bezorgd.

Met in april een concert voor Lions Maasland en tijdens het Hemelvaartweekend een festival in Berlijn hebben we er een paar dolle maanden opzitten. Over Berlijn zijn er verschillende bijdrages aangeleverd en hebben we wat krantenknipsels bijgevoegd.

Er zijn ook enkele nieuwe en jonge gezichten opgedaagd in het harmonieorkest: een aantal daarvan hebben de kans genomen om zich kort aan ons voor te stellen. En na de jonge gezichten moeten we misschien ook eens even aandacht hebben voor enkele "oude koppen". Aanleiding is het feit dat we er de afgelopen maanden drie verloren hebben: wie zijn de ereleden van Martinus ?

En we proberen ook altijd een ex-lid te contacteren om eens te horen hoe het met hem/haar staat. Je kan lezen hoe de sterren staan bij Francis Brabants.

Verder krijgt de voorzitter altijd de kans een woordje te placeren.

Charles en Charlotte maken zo hier en daar een bedenking bij ons reilen en zeilen en verder staan er nog wat weetjes en wist je's in dit nummer. En JOW heeft wat grapjes aangeleverd die de censuur van Jeanne zijn gepasseerd.

Romain

Nieuwjaarsconcert 2010

De 15de editie van het nieuwjaarsconcert van de Koninklijke harmonie St-Martinus van Opgrimbie was ook dit jaar weer een schot in de roos.

Op zowel vrijdag 15 als zaterdag 16 januari kon je genieten van een fantastische uitvoering in de schouwburg te Maasmechelen. Enthousiaste muzikanten die zich met passie inzetten om hun hobby muziek op een professioneel niveau te brengen, dat is geweldig.

Na een schitterend diner, dat zoals steeds weer vlekkeloos geserveerd werd door het team van Henri F, kwamen de gasten al op temperatuur.

Ook al liet de verwarming het afweten, toch begon PESO het concert met een daverend percussiestuk waar je het warm van kreeg. Opzweepende ritmes brachten ons via 99 luchtballons al onmiddellijk in de juiste (hogere) sfeer. De snelheid waarmee de ritmes in elkaar overvloeien, bleven het publiek boeien.

Jongeren zo enthousiast bezig zien met het maken en beleven van muziek, kan een mens alleen maar goed doen en biedt perspectief op een verzekerde muzikale toekomst.

De harmonie die daarna inzette op de tonen van Bernstein en Puccini, bouwde deze avond verder uit. Drama, spanning, intrige, een kleurpalet van klankkleuren kwamen tot leven en lieten je niet onberoerd. Voeg daarna nog eens de schitterende stem van Noémie Schellens aan toe en het kan niet meer stuk.

De pauze bracht even rust en gaf de aanwezigen de kans om elkaar uitgebreid nieuwjaar te wensen bij een hapje en een drankje.

Het 2de deel liet ons genieten van de warme stem van Johan Verminnen. De manier waarop hij met dirigent en muzikanten omgaat, maakt van hem een fantastisch mens. Hij kan als geen ander de juiste sfeer scheppen tussen woord en muziek. Op een menselijke manier toont hij zijn respect en waardering voor ieders inbreng in het geheel zonder daarbij echt op de voorgrond te willen treden. Dat siert hem vind ik. Het was genieten van zijn bekende liedjes. Het publiek liet duidelijk zijn appreciatie blijken.

Johan Verminnen is bezield en doordrongen van muziek en voelde duidelijk mee met dirigent Steven Walker die zijn laatste concert gaf met de harmonie.

De klarinet solo van Steven op het einde van het concert was geweldig. Hoe hij zich inleeft en met volledige beheersing van het instrument, zo'n muzikaal gevoel kan overbrengen, zoiets raakt je en doet je goed. Een staande ovatie was dan ook op zijn plaats.

Het was een schitterende avond waar ik met plezier aan terug denk. Zo'n prestatie van een vereniging, gedragen door sponsors, vrijwilligers, bestuur, dirigent en natuurlijk door de muzikanten, daar kan je als publiek alleen maar van genieten en je appreciatie uitdrukken door volgend jaar opnieuw op deze afspraak te zijn!

Dank aan iedereen die het mogelijk maakte zoiets moois te realiseren.

Nieuwjaarsconcert volgend jaar 2011?

Weet je wie ons gastoptreden wordt volgend jaar?

Het mag wat geld kosten.

Omdat Andre Hazes toch niet reageerde op alle vragen en verzoeken van Bart, heeft hij maar besloten om Andrea Croonenberghs vast te leggen. Een ferme madam die ook nog goed kan zingen.

Andrea wil bloemen en kussen van iemand die niet rookt en niet drinkt. Ze valt op oudere maar getrainde kale mannen...

Charles

Speech beschermvrouw Jeanne

Beste mensen van Martinus.

Graag wil ik ook een paar woorden tot jullie richten.

Sta me toe dat ik wij zeg als ik over deze mooie muziekvereniging spreek, want ik voel me in elk geval helemaal met jullie verbonden.

Mijn hele leven heeft al in het teken van de blaasmuziek gestaan.

Mijn man Jo en ook onze beide kinderen, ik ga nog een stapje terug, mijn vader, al mijn broers en schoonbroers en hiervan alle kinderen waren bij dezelfde fanfare. Dat waren er in totaal 16. Hiermee, wil ik helemaal niet beweren, dat wij zo'n goede muzikanten waren. Maar de

zaterdag was heilig. Hiermee wil ik helemaal niet beweren dat wij zo'n goede katholieken waren. Maar.....Op zaterdag was de repetitie en dat ging voor alles, zelfs onze vakanties waren daar op afgestemd. De terugreis werd altijd zo gepland dat wij op tijd thuis waren voor de repetitie.

Jullie zullen nu wel denken, zijn die nou helemaal het noorden kwijt, maar niets is minder waar. Wij wisten niet beter en als je goed wil presteren dan zul je daar iets voor moeten over hebben.

En weet dan ook niet beter als zaterdag (toevallig dezelfde dag als jullie) was er repetitie. Ik zelf zou ook graag gespeeld hebben, maar **ho maar** meisjes bij een muziekvereniging dat mocht in die tijd niet.

Wat jullie bij het nieuwjaarsconcert ten gehore hebben gebracht daar mag iedereen met recht trots op zijn. Veel mensen van Maasmechelen en omstreken hebben we niet alleen verrast, maar ook een prachtige muzikale avond bezorgd.

Ik hoop, maar vertrouw er ook op, dat Martinus dit peil kan handhaven. Maar weet ook als geen ander, dat dit peil handhaven discipline en verplichtingen met zich meebrengt.

En heb je soms op een zaterdag eens wat minder tijd of zin, doe het voor de vereniging en kom naar de repetitie, want dan zal deze harmonie blijven klinken als een klok.

Ik weet zeker als jullie dirigent Georges Moreau het kunnen en kennen toevertrouwen wat achter jullie schuilt, dat er achter een paar maanden in Berlijn weer iets prachtigs uit de bus komt en dan zijn we natuurlijk weer allemaal zo trots als een pauw.
(*ofwel zwa grwètsj wie ein eapke*)

Intussen zijn we zo'n 4 maanden verder en in die tijd is er heel wat gebeurd op muziekaal gebied dat mag je wel zeggen. Weken van zeer intensief repeteren hebben in Berlijn vruchten afgeworpen en op een manier waarvan we alleen maar durfden dromen. Als kampioenen zijn we naar Opgrimbie terug gekeerd en dan te bedenken dat onze dirigent al tevreden zou zijn geweest met een heel fijn concert. De sfeer tijdens de repetities en ook in Berlijn was zeer ontspannen mede door de rust die dirigent uitstraalde. Ik heb al heel wat muziekaal reilen en zeilen in mijn leven meegemaakt, maar nog nooit eerder heb ik gezien hoe een dirigent op zo'n rustige en sympathieke manier een korps naar zijn hand weet te zetten. Gefeliciteerd George.

En dan nog die 4 onvergetelijke dagen in Berlijn, proficiat aan de organisatie want ik weet als geen ander wat het betekent om voor zo'n grote groep dit alles te regelen en ik vind dat dit met de ter beschikking staande middelen zeker geslaagd is. Het aller belangrijkste van een concertreis is immers het samen zijn met heel de vereniging en de hechte band.

Aan PESO wil ik zeker niet voorbij gaan, ook hun concerten waren zo als altijd zeer goed, het kan ook niet minder als er iemand als Chris Opstyn voor staat.

Ook jullie wil ik langs deze weg nog eens feliciteren.

Moge het St.Martinus in toekomst crescendo gaan.
Jeanne Worms-Janssen.

Nieuwe gezichten

Georges Moreau

Bree is een klein provinciestadje in het Noordoosten Limburg. Daar ben ik geboren, naar school gegaan, opgegroeid, getrouwd. Ik woon er nog steeds, en graag, samen met mijn echtgenote Brigitte.

Wanneer ik niet met muziek bezig ben en als Brigitte niet aan het werken is (ze is 1ste verkoopster/interieuradviseur bij Heylen- Laarderheide) kijken we graag naar een goede film, gaan we lekker uit eten, zitten we graag in onze tuin, gaan we wel eens vissen. Tenminste, ik vis en zij tekent dan meestal. Helaas hebben we daar vaak iets te weinig tijd voor.

Uiteraard gaat het overgrote deel van mijn tijd naar muziek maken. Daar ben ik eigenlijk van 's morgens vroeg tot 's avonds laat mee bezig. Aan het conservatorium van Hasselt en aan de academie van Tongeren ben ik leraar kamermuziek. Aan de academie van Neerpelt geef ik les aan eufoniumspelers en bassisten.

Daarnaast ben ik bij uitgeverij Beriato Musica aangesteld als muziekregisseur en producer. Een prachtige baan is dat! Ik krijg er nl. de kans om over heel Europa met de beste orkesten en de meest bekwame dirigenten te werken. Bovendien zijn bijna alle werken die we opnemen nieuwe composities voor blaasorkest. Dat maakt het buitengewoon interessant en vaak ook erg spannend.

Dirigeren doe ik momenteel als vaste dirigent in 3 toporkesten; fanfare 'Sint-Jansvrienden' in Wiekevorst, Kon. Fanfare Philharmonie van Leende (NI.) en sinds enkele weken ook bij de prachtige K.H. Sint-Martinus, Opgrimbie. Tussendoor ga ik geregeld gastdirigeren en beluister ik wel eens, het zij als toehoorder, het zij als jurylid, concerten van collega's.

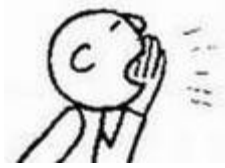
Mijn echtgenote volgt sinds een 6-tal jaar klarinet- en basklarinetlessen. Mijn 2 zonen, Paul (17) en Wim (16) zijn beiden ook muzikant. Paul is slagwerker, Wim speelt klarinet.

Zelf heb ik het muziek maken van thuis uit meegekregen. Mijn eerste stappen in de blaasmuziekwereld zette ik in Bree, in de plaatselijke Sint-Michielsharmonie, als trompettist. Na nogal wat omzwervingen ben ik uiteindelijk bassist geworden. Effectief spelen doe ik nu al ruim 10 jaar niet meer. Daar is simpelweg te weinig tijd voor.

Tijdens mijn opleiding tot professioneel muzikant heb ik 3 conservatoria bezocht; die van Brussel, Antwerpen en Leuven. Ik heb me op veel terreinen bekwaamd. Naast het spelen op de tuba heb ik bv. ook muziekgeschiedenis, contrapunt, muzikanalyse en orkestdirectie gevolgd. Een bijzonder boeiende periode van 10 jaar heb ik daarin geïnvesteerd.

Bij de KHSM heb ik intussen veel goede muzikanten, maar ook veel fijne mensen leren kennen. Het is zoals steeds weer een grote uitdaging en tegelijk ook een leuke zoektocht om zowel op sociaal vlak, dan als musicus creatief te kunnen zijn. Mijn verwachtingen zijn intussen erg hoog gespannen. De incheck en de eerste vlucht zijn voorspoedig verlopen. Ik wil er nu graag stevig tegenaan gaan. De eerste grote uitdagingen zijn niet mis.

Hopelijk kunnen we nog vele jaren samen genieten van het musiceren!

Charles: Waarom zijn er zo weinig vrouwen dirigent ?

Charlotte: Vrouwen houden zich bezig met serieuze dingen!

Christophe Vroonen

Hallo, ik ben Christophe, ik ben geboren 6 aug.1991. Ik woon in Kuringen in de Vilstraat nr 82. Mijn gsm is 0486/09 60 35, en mijn email christophe.vroonen@gmail.com . Ik heb ook een website: www.cvroonen.net

Sinds maart speel ik mee op bariton sax, en ik vind het al een heel leuke beleving, zeker als je Berlijn meetelt. Ik speel nog maar 1 jaar baritonsax in de muziekschool van Hasselt, maar heb vorig jaar mijn h3 examen op alt sax afgelegd. Ik volg al 7 jaar samenspel bij onze dirigent, George. Verder speel ik nog mee in de Koninklijke Harmonie Hasselt, het Haspengouws Jeugdorkest en een big band in Hasselt. Ik hou van jazz muziek

Dat was het zo een beetje. Verder zou ik nog willen zeggen: Bedankt, Ivo dat je mij en Naomi elke week meeneemt!

Naomi Ools

Ik ben Naomi Ools en ik woon in de Brugstraat 85 te Hasselt. Je kan me bereiken op het nummer 0474/71.42.13 en mijn emailadres is naomi_oools@live.be

Ik ben geboren op 8 december 1993 en ben nu dus 16 j. Saxofoon is al mijn hobby sinds 7 jaar, maar vanaf september doe ik het ook als richting in school (Kso Muziek). Dit doe ik in Kindsheid Jesu, Hasselt. Ik krijg dus nu ook een beetje piano en zang in de week.

Of ik later verder muziek ga studeren weet ik nog niet...

Qua muziek kan ik alles wel horen, alleen Jump is niet mijn favoriet (:

Als bijkomend weetje zou ik graag Ivo bedanken om ons elke zaterdag te brengen en halen van de repetitie. ^.^

Sinds een paar maanden speel ik nu mee met de Koninklijke Harmonie Sint-Martinus Opgrimbie en ik wil er al niet meer weg! :)

Toon Sykora

Ik ben Toon Sykora en woon al geruime tijd in Alken (Klinkstraat 31a). Als je mij wil bereiken kan je bellen op het nummer 011/72 82 01 of kan je een mailtje sturen naar toonsykora@hotmail.com (ik probeer dit zo vaak mogelijk na te kijken).

Ik ben 17 jaar (ik word 18 op 15 augustus), en zit dus nog altijd op de middelbare school waar ik wiskunde-wetenschappen studeer.

In het orkest kan je me waarschijnlijk herkennen aan mijn instrument, harp, waar je moeilijk naast kan kijken. Ik bespeel dit instrument nu zeven jaar bij Josefine van Son in Tongeren (de meesten onder jullie wel bekend). Hier krijg ik ook samenspellessen van Georges Moreau, waardoor mijn deelname aan het orkest logischer wordt. Vanaf volgend jaar ga ik naar de Academie van Genk, omdat dit voor mijn studies gemakkelijker uitkomt.

Ik speel vanaf februari mee in het orkest St. Martinus van Opgrimbie, en nam dus ook deel aan de glorieuze overwinning op het concours van Berlijn.

Hoewel ik tot nu toe enkel met de 'Belkis, regina di Saba' van Ottorino Respighi meespeelde, vind ik ook de andere orkestwerken die ik tot nu toe heb gehoord werkelijk geweldig.

Ik luister vooral naar barok- en classicismemuziek, in het bijzonder naar muziek van Antonio Vivaldi en werken voor harp (natuurlijk!) uit deze periode. Je kan mij echt laten wegdromen bij een harpconcerto van Boieldieu, Mozart of Haendel of bij een fagotconcerto (bv. in E mineur) van Vivaldi.

Buiten harp vul ik mijn vrije tijd met tekenen en alles wat met het oude Egypte te maken heeft (Egypte is mijn passie).

Hierdoor is het dan ook logisch dat ik volgend jaar begin aan mijn Bachelor archeologie (specialisatie Oude Nabije Oosten) aan de KU Leuven.

Naast Egypte ben ik ook geïnteresseerd in andere culturen van de Oudheid (zoals die van Mesopotamië, Griekenland, Rome, India maar ook de precolumbiaanse culturen).

Ik ben er zeker van dat ik nog veel (muzikaal verantwoord natuurlijk) plezier bij het orkest zal beleven!

Ivo janssen

Ik ben Ivo janssen en woon op de Luikersteenweg
79/2; 3500 te HASSELT

email: ovi_koning@hotmail.com

Gsm: 0494 64 40 39

Geboortedatum: 25 januari 1979

Instrument: Alt Sax (Conservatorium Hasselt, 4^e
jaar),

Fluit (Muziekacademie
Maasmechelen)

Eerste keer meegespeeld: Januari 2010

Andere hobby: lopen en reizen

Welke muziek/groep/zanger(es) hoor je graag:

Geen uitgesproken voorkeur. Mijn muziekcollectie gaat van folk, rock en blues tot soundtracks, metal en jazz. Techno en aanverwante zit er wel niet bij.

Beroep/studie:

Afgeronde studie: Graduaat Lichamelijke Opvoeding/Bewegingsrecreatie

Nieuwe studie: Professionele Bachelor Verpleegkunde (1e jaar)

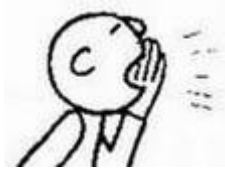
Andere punten die interessant zijn om weten:

Ben geboren in het oude kasteel te Leut en dus ene "Mechelèr" ondanks ik reeds 5 jaar in Hasselt woon. Mijn lager onderwijs volgde ik te Mariahof, middelbaar waren 4 lange jaren H.H.-College en 2 op het PIKO-Hasselt.

Na mijn studies LO heb ik gedurende een drietal jaren een stukje van de wereld verkend. Ik ben geen 3 jaar lang van huis geweest maar de periode dat ik in België vertoefde was wel aanzienlijk korter dan de tijd dat in het buitenland als vrijwilliger in agricultuur (mooi woord voor "het boeren") en natuurbehoud/dierenbescherming doorbracht.

Na mijn terugkeer ben ik als klusjesman op een recreatiepark begonnen waar ik dan 6 zomers later als assistent-beheerder mijn ontslag nam om terug te gaan studeren. De keuze om terug achter de schoolbanken te verdwijnen was een logisch gevolg van tijd en de ervaringen die ik in het buitenland op deed. Het eigenlijke doel is afstuderen, vervolgens met één van de vele hulporganisaties een tijdje in het buitenland te mogen werken, terug komen, hier de hulpbehoevende een aantal jaren bij te staan en dan als docent in de verpleegkunde de nieuwe generaties te opleiden. Maar dat is allemaal maar toekomstmuziek. Morgen een nieuwe dag...

Hoe past de harmonie daarin? Als gegoten! Men weet nooit wat de toekomst bieden zal en zolang alles is zoals het nu is, wil ik heel graag verder mooie momenten kunnen beleven zoals we dat deden in Berlijn. Het is mijn allereerste orkestervaring en ik geniet er enorm van. Muziek is de laatste jaren steeds belangrijker geworden. Ik apprecieer het heel erg dat ik deel mag uitmaken van deze groep.

Er zijn toch nog nieuwe gezichten ! Ja, maar die komen volgende keer aan de beurt. Dan kennen we mekaar wat beter...

Charles

De ereleden van Martinus

Omdat we de afgelopen maanden drie ereleden zijn verloren, vragen (jongere) mensen zich af wie erelid is en wie deze mensen zijn. Een korte kennismaking:

Bollen Guillaume (°1918-† 2010) de bekendste saxofonist van het Maasland; speelde overal waar goede muziek gemaakt werd, dus ook bij Martinus. In 1995 moest Gielke toch de sax opgeven, maar tekende nog present op elke activiteit

Crijns Jef (°1953) speelde alto (tuba) van 1965 tot beginjaren 70. Toen de omschakeling kwam naar de harmonie moest hij afhaken. Enkele jaren later, toen Christiaan Bemong ophield als vaandrig, kwam Jef den drapeau dragen, Trekt bij de papierslag nog rondjes met zijn onverslijtbaar tractortje uit 1965. (vader van Davy)

Hendrix Liesa (°1932) Erelid sinds 2005 (gouden bruiloft). Vroeger vooral actief geweest met uniformen, kostuums, kledij, vlaggen... alles wat met aankleden en versieren te maken heeft. Zorgt als lid van de damescommissie nog altijd voor versiering van het podium (NYconcert) , de tafels (mossel&steakdag), de zaal... (moeder van Michel)

Kroll Nico (°1949) was begin de jaren 2000 korte tijd bestuurslid, maar dat praten en regelen lag Nico niet zo: zeg mij maar wat ik moet doen. Laden, lossen, poetsen, slepen, tappen enz... Verzorgde als een echte kastelein het buffet op zaterdagavond

Kuypers Robert (°1934) nog zo een rasmuzikant die aan heel de Maaskant bekend is. Begon destijds als trompettist, daarna schuiftrombone, tuba en euphonium. Kwam in 2003 bij Martinus terecht, in de voetsporen van zijn kleindochters (Anne en Katrien). Medio 2009 ging hij nog mee op concert naar Horst, maar het ging niet meer. Inmiddels is het gesukkel met de gezondheid niet verbeterd.

Merlo Frieda (°1937- † 2010) Zal bij de meesten onder ons nog bekend zijn als vrolijke en lieve madam, verzorgde jaren het buffet na de repetities, verkocht de meeste kaarten voor onze activiteiten. Tot ze medio vorig jaar ziek werd en toen ging het snel ...

Opsteyn Henri (°1929) Was bestuurslid van 1959 tot 1989. Ging na een paar jaar noten leren en blies op de tuba van 1962 tot 2001. Hij zorgt nog altijd voor de zaal en heeft met al die ritjes zeker een fiets versleten (vader van Michel)

Opsteyn Jan (°1922 -† 2010) Jan speelde schuiftrombone tot 1976 en is bestuurslid geweest tot 1983 . Bleef daarna het reilen en zeilen van Martinus van op een afstand, maar geïnteresseerd volgen. (vader van Tuur en Rik)

Opsteyn Paul (°1957) begon in 1966 met bugel en speelde van 1972 tot 1993 klarinet. Werd daarna erelid en is tot vandaag helpende hand als er moet gewerkt worden. Kocht recent een nieuwe tractor waarvan gezegd wordt dat die vooral rijdt voor Martinus (broer van Tuur en Rik, man van Lieve)

Ubachs Armand (°1933) was bestuurslid van 1990 tot 1998. Kwam destijds met het voorstel om het patroonsfeest niet meer zelf dagen te koken en af te wassen maar dat uit te besteden aan Chretien. Speelde belangrijke rol in de gemeenteraad om een stukje grond te ruilen (1993), zodat wij nu parkeerplaats en grond hebben om een zaal op te bouwen...

Vanderhallen Jaak (°1932.) begon als fanfarelid in 1948 (bugel en later bariton) en speelde tot 1972. De omschakeling naar een ander instrument en ander werk deed hem afhaken als muzikant. Korte tijd bestuurslid, maar was ook liever werkman en hulpmacht. Sinds 2009 gaat het niet meer met de benen...

Vanderhallen Leon (°1930) bestuurslid sinds 1962, in 1966 opvolger van Thieu Crijns als penningmeester en dit tot 1995 . Zijn kasverslagen van bals en feesten zitten in een schriftje in een rode doos die hij destijds aan Tuur heeft gegeven...

Vanvlieden Theo (°1953) denkt dat hij bestuurslid is geworden in 1995; zou kunnen want het eerstvolgende Kerstconcert werd meteen ook ons eerste Nieuwjaars Concert in de schouwburg. Theo zag het wat groter en professioneler en via connecties met de bedrijven groeiden de Nieuwjaarsconcerten tot wat ze nu zijn. Hij werd penningmeester in 2000 en deed dat tot 2008.

Willems Henri (°1948) kwam in 1972 bij Martinus als klarinetspeler omdat hij verliefd en later getrouwd is met de dochter van een toenmalig bestuurslid. In 1988 schakelde hij om naar basklarinet (en volgde lessen bij Jean Steutelings). In 2003 moeten stoppen wegens de rugklachten. Komt nu uit Houthalen nog naar onze concerten luisteren en een pintje drinken.

Een TON van mij. Niet om op te drinken, maar om op de rekening te zetten. Er moet wat gebeuren aan die drinkcultuur van harmonies!
Charlotte

Hoe zou 't met Rosa zijn ?

Deze rubriek gaat eens luisteren bij ex- leden. Hoe gaat het tegenwoordig met U?

Blij nog eens van je te horen.

Inderdaad is er héél, héél veel veranderd in mijn leven de laatste jaren.

Na mijn verhuis uit Leut heb ik een viertal jaren in Maasmechelen centrum gewoond.

Intussen was ik stilaan terug beginnen muziek te maken, na een vijftal sabbatjaren.

Ik was blij terug deze hobby, die ik met hart en ziel beoefend heb, op te nemen.

Helaas bleek dat ik de drive, het engagement, de moed om iedere dag hiermee bezig te zijn, mentaal niet meer op kon brengen.

Bovendien was de accommodatie, een appartement, niet van die aard om hiertoe heel erg veel kans te hebben. Het alternatief, in fanfarezaal of harmoniezaal oefenen, daartoe kon ik me niet voldoende meer opladen.

Toch ben ik toen terug in Leut en Opgrimbie gaan meespelen.

Voor de vriendschap en de gezelligheid, de fun, en de overtuiging dat ondanks alles mijn persoonlijk muzikaal niveau toch wel zou bevredigend hoog terugkomen.

Nope dus.

Ook als muzikant geldt het gezegde dat alles dat bereikt wordt 90% transpiratie is, en 10% inspiratie, ok zeg maar talent.

Sommige jonge, zeer getalenteerde muzikanten, vergeten dit soms.

Meer nog, aanvaarden de goed bedoelde raadgevingen van oudere rotten niet zo snel. Anderen doen dit wel, en gebruiken die wijze raad ten goede voor zichzelf.

In mijn geval was het ontzettend frustrerend vast te stellen dat het vereiste niveau niet zomaar terugkwam. De halve tijd ergerde ik me gewoon omdat ik wist vanwaar ik als trombonist kwam, en nu de relatieve armoe van mijn eigen muziek onder oren kreeg....

Dat was erg, héél erg. De tijd dat ik tot zes uur per dag studeren kon kwam natuurlijk ook niet terug...

Misschien toch wel herkenbaar voor de iets oudere muzikanten denk ik.

Duiken was intussen een hobby geworden waarin ik me helemaal kon vinden:

Het gewichtloze, de stilte, de wondere onderwaterwereld met zijn vreemde, gekke, onbekende wezens en onverwachte eigenschappen.

Het rustgevende van je bubbeltjes, het op jezelf aangewezen zijn...

Hierin had ik een therapie gevonden tijdens een enorm moeilijke periode in mijn leven.

Dus, ik ging er weer voor en werd duikinstructeur.

-In het verlengde van het vroegere lesgeven aan jonge koperblazertjes valt dit reuze mee-.

In deze duikwereld heb een knappe, jonge vrouw leren kennen, Elke.
Geen échte zeemeermin, maar het komt toch dichtbij een sprookje.

Op een mooie augustusavond, bij een opgaande volle maan, weerkaatst in het vredige water van de Maasplas in

Thorn, sloeg de vonk over.

We zijn bij elkaar ingetrokken, in Eigenbilzen een huis gekocht en aan het renoveren, getrouwd.

We hebben twee kinderen samen, Lukas en Lena.

Toevallig heb ik Elke en Lena vandaag uit het moederhuis gehaald...

De harmonie volg ik nog steeds via de bode, en probeer toch ieder nieuwjaarsconcert

mee te pikken. Natuurlijk gaat het gesprek met mijn eeuwige vriend Lucien ook vaak over Grömme en op die manier weet ik toch wel wat er reilt en zeilt in de vereniging.

Mijn muzikale interesse blijft natuurlijk bestaan. Nu meer als melomaan dan als muzikant.

Daarom hou ik eraan jaarlijks een aantal concerten mee te pikken.

Om af te sluiten maak ik graag van de gelegenheid gebruik om iedereen, maar dan ook

iedereen te bedanken voor al die jaren van muzikaal plezier, samenhorigheid, vriendschap...

Héél veel in Grömme geleerd, en als luisteraar...

heeft St. Martinus me ondertussen vaak een muzikaal orgasme bezorgd....

-Krijg je zelf niet mee als je in het orkest zit -) -

Doe zo verder, proficiat met Berlijn, chapeau voor de nieuwe dirigent om na Steven zulke uitdaging te durven aangaan, en tot volgend Nieuwjaarsconcert!!

Groeten,

Francis Brabants

JOW : De Nederlandse vliegtuigbouwer Fokker is toch nog gered van het faillissement. Ze hebben een grote order gekregen, voor het fabriceren van vleugeltjes voor Allways

Bart Bautmans...

Heb je een muzikaal ei ? Leg dat bij mij !

Romain,

Ik zal er niet geraken om dit tekstje voor mekaar te krijgen tegen morgen. Sorry daarvoor.

Ik zal het wel warm houden om je dat later toch te leveren zodat je dat indien gewenst kunt opnemen in een volgend boekje.

groeten,

Bart

Afmelden

Ben je belet voor een repetitie of concert? Breng je medemuzikanten hiervan dan tijdig op de hoogte! Wij zijn een harmonie, dat betekent samenspelen en daarbij is elke partij belangrijk. Aanwezigheid komt de werking van ons orkest alleen maar ten goede!

Afmeldingen dienen **altijd** te gebeuren bij Bart Bautmans. Dit kan via e-mail (afmelden@khsmb.be). Ook al heb je het tegen je buurman, vriendin, vriend gezegd doe even een mailtje zodat iedereen het weet!

Het kan niet op gsm of met sms want je weet toch eerder dan 17.30u dat je er niet kan/zal zijn !

In een bestuur heb je mensen nodig van verschillende invalshoeken (jong en oud, zakelijk en emotioneel, mannen en vrouwen, muzikanten en amuzikalen...) dan krijg je kruisbestuiving en heb je enige garantie voor de toekomst.
Charlotte

Tweedehands, derdehands, ruil – en sjacherbeurs, ma-bay , makapaza

Leden van Martinus die iets in de aanbieding hebben voor evt andere leden kunnen hier hun koopje aanprijzen:

1. Een damesfiets Gazelle (20 jaar oud, maar bolt prima) zou ik willen ruilen voor een mannenfiets. 0486 847 925

2. Een oude buffetpiano in prima staat en recent gestemd, willen wij verkopen voor € 1000 (089 763277)

3. Wilson Euphonium met 4 ventielen en grote boring ,tot voor kort op gespeeld. Met koffer en 3 mondstukken, maar wil ik nu verkopen voor de prijs van € 600 (0485 350976)

4. Er zijn nog enkele verjaardagskalenders verkrijgbaar (met foto's van de 12 kerkdorpen van Maasmechelen); Zo lang de voorraad strekt bij Romain

5. Er zijn nog altijd CD's Karma van Martinus verkrijgbaar. Prijs: een Duvel drinken met de voorzitter

PESO op toernee in Berlijn

Serengeti (Chris Crockarell) is een stuk gebaseerd op Afrikaanse ritmes, waarbij de pas aangeschafte djembés aan bod komen, maar ook alle spelers en alle instrumenten worden bovengehaald om de (geluiden van de) Serengeti woestijn tot leven te roepen. Eigenlijk was het een te moeilijk stuk voor eerste afdeling, maar met wat oefenen en het aanwezige talent kwam dit toch tot zijn recht.

Putting on the Ritz, Irving Berlin

Latin Gold Paul Lavender

De Berlijnse Pesotisten onder leiding van Chris Opsteyn:

Buekers Lieve, Dirx Ewout, Geebelen Timothy, Geerits Wouter, Engelen An, Gardeniers Joël, Coox Hebe, Buekers Mieke, Opsteyn Karel, Paas Michelle, van Berkel Marlieke, Opsteyn Chris

Het mooiste beroep ter wereld.

John of Romain, ik weet al niet meer wie het was, had eigenlijk aan Koen gevraagd om eens een artikeltje te schrijven over zijn wedervaren tijdens muziekwedstrijden. Maar van uitstel komt afstel, dus 1 (of 2) Martinusbodes later (zij het tegen de deadline aan), probeer ik mijn ervaringen, als mama van Koen, neer te schrijven. Maar . . . hoe en waar begin je ? Er bestaan wel schooljaren en kalenderjaren, maar eigenlijk maak je muziek het hele jaar door, vakantie of niet, in de vakantie wellicht nog meer.

Echt “op vakantie gaan”, doen we al een tijdje niet meer. Ieder jaar kijken we gewoon waar een interessante stage te doen is. Tot 2 jaar geleden was dat in Bretagne, dit jaar was dat iets korter bij, nl. Fort-Mahon te Normandië. Stijn kreeg les van Manu Mellaerts (één van de meest gerenommeerde trompettisten van België), Wouter volgde jazz bij Guy Cabay (duizendpoot maar vnl vibrafoon) en Koen ging voor de eerste keer les volgen bij Nathalie Lefèvre (klarinetiste die oa lesgeeft aan het Conservatorium van Brussel).

Waar het hier eigenlijk over zou gaan, zijn de muziekwedstrijden. Waarom wedstrijden ? Is les volgen en thuis studeren niet voldoende. Daar valt natuurlijk over te discussiëren. Iedereen die voor de eerste keer aan een wedstrijd meedoet (of nog maar openbaar examen moet doen in de muziekschool), weet dat dit niet zomaar even spelen is. Het feit dat mensen naar je komen luisteren en een jury je beoordeelt, maakt het spannender, want hoe meer je voor publiek speelt hoe ontspannender het wordt. Hoe jonger je daarmee begint, hoe normaler je dit alles gaat vinden. Je denkt er niet bij na en speelt alsof je thuis speelt.

De eerste wedstrijd voor Koen was op zaterdag 7 november 2009 in het Conservatorium van Gent, de “2de Nationale Klarinetwedstrijd”, van “klein” klarinet tot basklarinet. Iedereen mag meedoen en je speelt in de graad die je in de muziekacademie volgt, lagere, middelbare of hogere graad. Voor Koen was dit dus de middelbare graad (in de muziekschool M1). Tussen de 31 kandidaten in middelbare graad zitten natuurlijk ook leerlingen van M2 en M3. Hoewel deze wedstrijd pas voor het 2de jaar doorgaat, heeft hij toch wel enige allure: bezieler is Eddy Vanoosthuyse, alom gekend. De jury bestaat uit 9 leden, waarvan dit jaar 2 internationale juryleden (een Portugees en een Amerikaan).

Toen we vorig jaar richting Gent reden, wisten we niet wat ons te wachten stond. Maar het leverde Koen wel de overwinning in lagere graad en een nieuwe klarinet op. Dit jaar konden we het niveau en de jury al beter inschatten. Nico (Venken), de klarinetleraar van Koen, had hem weer voortreffelijk voorbereid. Hij weet precies de gepaste stukken te kiezen en maakt dat Koen er iets ongelofelijks moois van maakt. Die man is van onschatbare waarde, hij weet zijn gevoel voor muziek perfect over te brengen op Koen. Dus, naar Gent, ergens in de namiddag met de woorden van Nico in het achterhoofd: “je hoeft niet te winnen, maar je moet wel spelen om te winnen”.

Vermits Koen voorlaatste speelde, was er niet lang daarna de proclamatie. Eerst worden alle deelnemers in volgorde van optreden genoemd die niet bij de laatste 10 eindigden. Net zoals in de Koningin Elisabethwedstrijd worden dan de deelnemers

van plaats 10 tot plaats 1 genoemd met hun punten, dus spanning alom. Zo denk je dan: “bij de eerste 6, ... bij de eerste 3, ...” Dan wordt de 2de plaats genoemd met 89 % en weet je . . . dat er weer een nieuwe klarinet te wachten staat. Koen had 91% en de jury was unaniem.

Omdat Koen een goeie “festival”klarinet heeft, zijn we in de krokusvakantie op uitnodiging van Buffet Crampon te Parijs een instrument mogen gaan kiezen en uitproberen. Koen wilde zelf graag een Eb klarinet en uit de 4 instrumenten die hij (en 2nd opinion Michel) konden kiezen, werd er eentje (met een waarde van € 3100) mee naar huis genomen. Het was het dagje Parijs wel waard ☺.

Een wedstrijd van een ander kaliber is het Prinses Christinaconcours in Nederland. Als Limburger krijg je de kans om deel te nemen aan de regionale voorselecties te Maastricht, dit jaar was dat zaterdag 23 januari. Een heel ander kaliber ? Jawel, een grote hoeveelheid strijkers en pianisten, harpisten en zangers nemen ook deel, wat deze wedstrijd toch wel anders maakt. Maar het individuele gesprek achteraf met de jury gaf toch wel een tevreden indruk. Het werd dus een diploma “met eervolle vermelding”, dit is voor deelnemers die “zich bijzonder hebben onderscheiden”. Alweer een ervaring rijker.

En dan, ja, de jaarlijkse VLAMO-solistenwedstrijd. Leuk is dat de provinciale wedstrijd altijd wel ergens in de buurt is. Vorig jaar, Stokkem, dit jaar de mooie zaal in de muziekacademie van Maasmechelen. Tussendoor ook het optreden van een andere muzikant van St.-Martinus meepikken terwijl Koen ergens inspeelt. 2 juryleden beoordelen en alleen de 2 hoogst gequoteerde deelnemers mogen verder gaan naar de nationale wedstrijd in Leuven en soms zijn er verschillen van slechts een half of 1/3 van een procent. De afdeling waarin je deelneemt, hangt af van de keuze (moeilijkheid) van je stuk. Zo komt het dat Koen (12 jaar) terechtkomt tussen deelnemers van 15, 16 jaar en soms zelfs ouder. Houtblazers-afdelingen zijn dan ook nog eens meer bevolkt dan koperblazers-afdelingen. Maar niet gelaten, Koen is (speelt) ontspannender dan wanneer hij moet wachten op de punten. Resultaat: provinciaal kampioen bij de houtblazers met 93%. Dus naar Leuven (24 of 25 april) en pas 2 weken op voorhand weten of we een ontspannen wedstrijd tegemoet kunnen gaan of het haasten wordt naar het jaarlijkse Lionsconcert. Gelukkig komt Koen zondag aan de beurt. Na het optreden weerom wachten op de uitslag. Michel en Wouter konden niet wachten wegens nog snel terugkeren voor een concert (dus waren we maar met 2 auto's naar Leuven gereden, 'k weet het: NIET goed voor het milieu). En ja, de kriebels nemen toe naarmate de punten worden voorgelezen: 94,67% en kampioen in ere-afdeling. Probeer dat maar eens rustig te vertellen via de gsm ! Dus volgend jaar naar de superieure, of hoogste, afdeling.

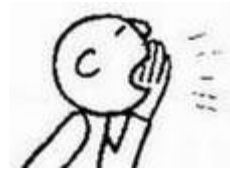
Er is nog een **klein**, maar **o zo belangrijk detail**. Koen werd iedere keer aan de piano begeleid door Stijn. Ze voelen mekaar heel goed aan en je kan zoveel met mekaar oefenen, dat het routine wordt. Een AANRADER voor musicerende familieleden !!!

En om het nog maar eens te herhalen: het belang van een goede leraar. Je moet je zelf goed voelen bij een leraar maar die leraar moet ook weten waaraan hij net bij jou moet aan werken. In onze ogen kies je niet voor een muziekschool, maar voor een leraar die het beste bij jou past, waar je graag naar toe gaat. En dat je

daarom naar meerdere muziekscholen taxiëet, nemen we er gerust bij. Of je kinderen nu willen verder studeren in muziek (of sport of wat dan ook) of niet, ze hebben een fijne bezigheid die ze wellicht aan hun kinderen zullen doorgeven. En het op en af gerij, het werk dat thuis op je blijft wachten, . . . dat neem je erbij.

“Mama-zijn en papa-zijn”, het mooiste beroep ter wereld.

Micheline

LIFE is MUSIC

Charlotte

Berlijn

Harmonie van Opgrimbie terug met 1ste Prijs uit Berlijn
Sint Martinus op hoogste podium van Internationaal Muziekfestival

Tijdens het verlengde Hemelvaartweekend trok de Koninklijke Harmonie St. Martinus met 2 volle bussen en een vrachtwagen naar Berlijn om er deel te nemen aan het International Wind Music Festival 2010.

Wanneer je als muziekvereniging een concertreis plant, moet je altijd de keuze maken tussen 2 doelstellingen: gaan we voor de uitstap of gaan we voor een zo goed mogelijke score op het festival? Gezien de ambities van Opgrimbie om het steeds zo goed mogelijk te doen, lag onze keuze voor de hand. Dat betekende dus vooraf veel en minutieus repeteren, tal van concerten in de voorbereidingsweken, nog een laatste repetitie en generaal concert in Berlijn en dan de volgende dag supergeconcentreerd en gemotiveerd dat podium op.

Zaterdag 15 mei is het dan zo ver: om 9u vertrekken de bussen voor een stadsrondrit met gids maar tegen 11.30u komen de zenuwen al opzetten wegens het naderende optreden. Om 13.30u opent PESO, het percussie ensemble van sint martinus het namiddagdeelte van het Internationaal Festival in het Fontane-Haus; om 14u staat het harmonieorkest klaar om (eindelijk) het podium te betreden. Zij krijgen 45 minuten de tijd om de jury en het publiek te overtuigen van hun kwaliteiten en dan is het programma wat je speelt het middel om te laten horen tot wat je in staat bent.

Als opwarmer was gekozen voor Martenizza van de Tongerse componist Piet Swerts. Als plichtwerk had onze dirigent gekozen voor het klassieke 4delige Belkis van de Italiaanse componist O. Respighi en als afsluiter was er het prachtige Xenia Sarda van Hardy Mertens. De zaal was laaiend enthousiast na de aangrijpende uitvoeringen en de dirigent kreeg al meteen mondelinge complimenten van jury en concurrenten.

Maar we waren er natuurlijk niet gerust in, want we wisten niet hoe het 's ochtends was geweest en er moesten nog 4 orkesten optreden na ons. Na Opgrimbie kwam het indrukwekkende Spaanse orkest Joven Banda Sinfonica de Castilla y Leon uit Valladolid op het podium. Een aantal

van ons die dit orkest van jonge conservatoriumstudenten had gehoord was er niet gerust in en van deze groep verliezen zou zeker geen schande zijn. Daarna was nog een Nederlands, een Duits en een Fins orkest aan de beurt.

En dan is het nagelbijtend en vol spanning afwachten hoe deze buitenlandse confrontatie zal aflopen. Op de proclamatie stijgt de spanning ten top als blijkt dat er maar kleine verschillen waren tussen vier en drie en tussen twee en één: het Finse orkest uit Lappeenranta krijgt derde prijs, de Spaanse muzikanten uit Vallodolid kregen de tweede prijs en The WindBand Saint Martinus from Opgrimbie (Belgium) wordt uitgeroepen tot winnaar van de eerste prijs IWF Berlin. Dirigent Georges Moreau en voorzitter John Spronck mogen de trofee in ontvangst nemen en dan begint een feest van zingende en dansende muzikanten. En toegegeven, alhoewel fanatiek, de Spanjaarden waren goede verliezers en dolle feestvierders. Ivm met de reistijden van de buschauffeurs moet dit feest op zeker ogenblik afgesloten worden en volgt de rit naar het hotel. Daar wordt in een geschikte gelegenheid nog verder gefeest tot in de kleine uurtjes. Zondagmorgen start om 9u de terugreis en velen kunnen dan in de bus hun slaaptkort inhalen. De volgende dag worden deze amateurs immers weer op de schoolbanken of het werk verwacht. Er volgt nu een wat rustiger periode en het feest zal in Opgrimbie nog eens worden overgedaan na de eerstvolgende repetitie...

Persbericht van 17 mei; kijk wat de onderstaande kranten ervan gemaakt hebben

Het Laatste Nieuws, 4.6.2010

MENSEN VAN BIJ ONS

MAASMECHELEN

Harmonie van Opgrimbie wint festival in Berlijn

De Koninklijke Harmonie St. Martinus uit Opgrimbie heeft het Internationaal Muziekfestival van Berlijn gewonnen. Als opwarmer koos dirigent Georges Moreau voor 'Martenizza' van de Tongerse componist Piet Swerts. Als plichtwerk had de dirigent gekozen voor het klassieke 4-delige 'Belkis' van de Italiaanse componist Respighi en als afsluiter was er het 'Xenia Sarda' van Hardy Mertens.

«De zaal was laaiend enthousiast na de uitvoeringen en onze dirigent kreeg al meteen mondelinge complimenten van jury en concurrenten. Maar we waren er natuurlijk niet gerust in, want er waren nog optredens», zegt ondervoorzitter Romain Buekers.

Uiteindelijk ging de eerste prijs naar Opgrimbie, voor de Spaanse muzikanten uit Vallodolid en een Fins orkest uit Lappeenranta. Dirigent Georges Moreau en voorzitter John Spronck mochten de trofee mee naar Maasmechelen nemen. Foto MAM (MAM)

Het Belang van Limburg 1.6.2010

Sint-Martinus troeft toporkesten af in Berlijn

OPGRIMBIE

Foto JTh

De Koninklijke Harmonie Sint-Martinus van Opgrimbie (Maasmechelen) is met de eerste prijs teruggekeerd van het International Wind Music Festival in Berlijn. Zij waren met twee bussen naar Duitsland afgereisd. Het indrukwekkende Spaanse orkest Joven Banda Sinfonica de Castilla y Leon uit Valladolid moest uiteindelijk de duimen leggen tegen de harmonie van dirigent Georges Moreau. "We hebben dit gevierd tot in de kleine uurtjes. Gelukkig konden velen hun slaaptkort inhalen tijdens de terugreis", lacht een gelukkige Romain Buekers. "Maar we hebben het feest tijdens de repetitie nog eens overgedaan." JTh

Het nieuwsblad 12.06.2010

OPGRIMBIE HARMONIE WINT IN BERLIJN

De koninklijke harmonie Sint-Martinus won in Berlijn met liefst 96% de eerste prijs op het International Wind Orchestra Festival in het Fontanehaus Reinickendorf. De Opgrimbiënaars namen het er op tegen de beste harmonieën van heel Europa. (LCM) ©lcm

Reisverslag Berlijn van Hilde en Theo Casters

Dat Berlijn geen onmogelijke opdracht zou worden, had ik vrij snel begrepen, deze harmonie had veel potentieel en een solide dirigent, die op vrij korte tijd zijn muzikanten wist aan te pakken en te motiveren. Alles hing uiteraard af van de eigen prestatie en van de tegenstander, zo werd ons duidelijk gemaakt. Details werden zeer geraffineerd uitgewerkt, solo's degelijk ingestudeerd en uiteraard last but not least stemming op punt gezet en samenhang gecreëerd.

Zelf moest ik mij ook serieus concentreren tijdens de (lange) repetities en de voorafgaande concerten, maar de inspanningen zouden niet voor niets zijn – zo zal later blijken.

Berlijn, daar zouden we naartoe kunnen, zo wist ik thuis te vertellen. De kinderen uiteraard dol enthousiast (zij begonnen als spontaan hun knuffels en spelletjes in te pakken, ook al was het nog een week of 6). Mijn echtgenote moest ik ook al niet erg overtuigen, die zag dit avontuur wel zitten.

Op de heilige dag in mei vertrok onze bus richting Duitsland met een zeer gevarieerd publiek. Enkele mensen kende ik, met de rest kennis maken was geen probleem, Mechelère zijn nu eenmaal zeer joviaal. Zo waren we vrij snel op ons gemak voor de toch wel lange busreis, vooral voor de kinderen (want daar had ik wel wat schrik voor dat die vlak aan de Nederlandse grens zouden vragen of we “er al zijn”). Neen, de reis verliep gesmeerd mede dankzij een goede buschauffeur, die ons tijdens de reis ook al het één en ander wist te vertellen.

Ook al had het hotel mooie kamers, het restaurant was niet voorzien voor zo'n 120 hongerige magen. Dat er een goede sfeer in de groep zat, moet de voorzitter toch wel gunstig gestemd hebben. Ook al verliep niet alles naar wens de muzikanten en sympathisanten hadden er “goesting” in.

Terwijl de muzikanten nog een flinke laatste repetitie gingen afwerken vertrokken de niet-leden naar Potsdam.

Het weer viel best wel me, en deze stad had nog veel meer te bieden. Het mooie kasteel van Friedrich der Grosse rees uit een prachtig afgewerkte tuin. Na deze interessante rondleiding ging het richting Tiergarten waarin de Berlijnse zoo gelegen is.

Hier werd een "generale repetitie" afgewerkt door PESO en de Sint-Martinus harmonie. Het concert verliep nog niet vlekkeloos, maar de kleine accidentjes die vandaag gebeurden zouden ons op zaterdag zeker niet overkomen, we waren gewaarschuwd.

Het diner was nu wel gezamenlijk gepland, alhoewel een kapotte spiegel daar toch nog roet in het eten kwam gooien. De lekkere wijn en bier die deze avond werden gedronken bluste de laatste zenuwen van het "Opgrimbie team" van de tafel.

Zaterdag, dit zou de dag worden. Na een late wekdienst door het luid galmen van de speciale uitvoering van de Brabançonne, werden we rondgeleid door de enorme uitgestrekte stad Berlijn. Zowel het oostelijk als westelijk gedeelte had zijn karakter niet helemaal verloren. Deze stad zou ik beslist opnieuw willen bezoeken, maar dan liefst in betere weersomstandigheden.

Na deze ontspannende rondrit, brak het uur van de waarheid aan. Hiervoor kwamen we naar Berlijn. Wat de uitslag ook zou worden dat muziek jong en oud bij elkaar brengt (het is misschien wel een cliché), wordt hier nogmaals bevestigd. Na het optreden van het percussie-ensemble betreden de "klaargestoomde" muzikanten het podium.

Doorheen de stilte van de zaal weerklonk het adembenemende Belkis, Regina di Saba door het Fontanahous. Ook al werden de mooie solo's en samenspel even verstoord door een vallend spandoek, om deze prestatie te evenaren, laat zwijgen te overtreffen, moesten de tegenstanders uit het juiste hout gesneden en afgewerkt zijn.

Nederland, Finland, Duitsland, ... en onze hardste concurrent de Spanjaarden ze zullen Opgrimbie vanaf nu op de landkaart weten te vinden.

Al moet ik toegeven in mijn muzikale carrière heb ik nog nooit zo'n gelukkige tweede op een wedstrijd geweten. Deze jeugdige conservatoriummuzikanten waren zeer enthousiast en ó zo sportief. Lofliederen en serenades werden in aangepaste uitvoeringen ten berde gebracht.

Dat zij ook tot in de laatste uurtjes gefeest hebben daar twijfel ik geen seconde aan. Uiteraard konden wij daar niet in achter blijven. In de enorme feestvreugde werd de dirigent van de grond geheven, daar moet je al serieuze kracht ofwel gedronken voor hebben. In elk geval is hij veilig aan de grond geraakt, zodat een volgend avontuur met George niet in gedrang komt.

Op naar Valencia!!!

Hilde en Theo

Wist je

- Dat het orkest in de zaal nu ook in 4 rijen zit (zoals bij de concerten) en daarachter nog het slagwerk.
- Dat de nieuwbouw van de zaal is uitgesteld tot er 5 rijen muzikanten zitten
- Dat volgens de burgemeester die zaal bijna klaar is, er is alleen nog de watertoets. Maar die watertoets was in 2009 ook al een probleem...
- Dat van een lege zaal op 14 mei Henri, Liesa en Huub geprofiteerd hebben om die nog eens een flinke poetsbeurt te geven
- Dat we nu weer ruim in de hoorns zitten. Christophe en Hugo op rij 2 en Tuur tussen Liesbeth en Sonja op rij 3. Wat Tuur meteen de opmerking laat maken dat hij nu wat wolliger kan spelen...
- Dat Jean Wevers nog wat nette kisten en koffers heeft gemaakt om het slagwerkmateriaal in op te bergen en te vervoeren
- Dat Marc Dierkx een jubileum vierde: voor de vijfde keer een muzikale pinksterviering aan de kapel van de Heikant !
- Dat het probleem van de kleine eetzaal in Meininger Hostel moest opgelost worden door in 2 shiften te komen eten. Hoe gaan we dat oplossen? Davy Geuns (sax en man van Tania) had het eenvoudige maar geweldige idee dat op te lossen met 2 shiften per kamer: per kamer spreekt men af wie om 7 uur en wie om 7.30u . Waarmee ook het probleem van douche en toilet was opgelost...
- Dat Gilbert en Tuur (met GPS !) toen ze van Berlijn huiswaarts keerden, eerst een uur richting Polen hebben gereden
- Dat Bart Paredis een geweldige chauffeur is, die echt kan stilvallen op een kruispunt
- Dat Jan Aerenhouts ook een geweldige chauffeur is, die na een paar koprollen gewoon uit zijn auto kruipt en zijn engelbewaarder bedankt
- Dat het bestuur uitbreiding krijgt met jong bloed: Herbert Coox (de papa van Hebe en Brechtel) zal als webmaster de site van Martinus gaan oppimpen. Inmiddels doet hij dat al met grote voortvarendheid en op de volgende algemene vergadering in januari kunnen jullie hem in het bestuur stemmen.
- Dat mensen van Rekem en van Proosterbos tot de vaststelling kwamen dat die van Opgrimbie nog zo dom niet zijn. Tijdens de (natte) papierslag leggen sommigen een stuk plastic op hun stapel papier. Anderzijds moet gezegd worden dat er ook Grummeneren zijn die proberen allerlei andere rommel in hun dozen te steken... maar dan zijn die van Reken en Proosterbos toch weer iets slimmer, die nemen dat niet mee of zetten dat terug.
- Dat Jean vindt dat die van Mechelen toch een heleboel regelen in Opgrimbie, want anders krijgen ze het nooit voor mekaar
- Dat er verteld wordt dat Tuur ambitie heeft om weer voorzitter te worden en dat hij daarna klaar is om burgemeester te worden. En met welke partij zou dat dan zijn?
- Dat bij de Steunophaling Blue Marlin ons ook een goede steun geeft. "Ja, zegt mevrouw Karin, ik verdien ook een goeie aan die van Martinus" ...

Clublied van Sint Martinus

Op de melodie van: Vader Abraham, had zeven zonen...

De Sint Martinus.
Heeft muzikanten *
Muzikanten die spelen op dat ding
En die blazen* maar en die spelen maar
En die hebben groot succes

** kan volgende strofe worden vervangen door
klarinetten
dwarsfluitisten
saxofonisten
trompettisten
percussionisten (* kloppen) enz...*

Folder van Sint Martinus

Er is een nieuwe folder van Martinus, Edited & Photoshopped by Kevin Geebelen
Downloaden via onze website!

AGENDA tweede helft 2010

03 jul	Slotconcert (met Amerikanen)
11 jul	Ensembles Open Kerk Maasmechelen
14 aug	Herstart Repetities Harmonie
22 aug	Kunst op het Plein Opgrimbie
05 sep	Concert Euregio Maasbracht
26 sep	Concert Paenhuys Riemst
03 okt	Mossel- & Steak dag
09 okt	HaFaBra CC Lanaken
13 nov	Patroonsfeest
13-14-15 jan 2011	NY Concert in CC Maasmechelen (gastoptreden Andrea Croonenberghs)

**Voor actuele informatie
kijk op onze vernieuwde en bijgewerkte site**

www.opgrimbie.be